तदाकर्ण्य यदा त्वमुत्तरं ददासि तदा त्वन्मरणं खलु। तत् सर्वथेहैव स्थीयतां। कूर्मो ब्रूते। किमहमप्राज्ञः। न किमपि मया वक्तव्यं। तथानुष्ठिते तथाविधं कूर्ममवलोक्य सर्वे गोरक्षकाः पश्चाद्धावन्ति वदन्ति च। तत्र कश्चिद्वदति। यद्ययं कूर्मः पतति तदात्रैव पक्वा भोक्तव्यः। कश्चिद्वदति। गृहं
5 नेतव्यः। ततस्तत् परुषवचनं श्रुत्वा स कूर्मः क्रोधाद्विस्मृतपूर्वसंस्कारोऽथ तान् अवदत्। युष्माभिर्भस्म भक्षितव्यमिति वदन्नपतदेव। पतितस्तैः प्राप्तो व्यापादितश्च। अतोऽहं ब्रवीमि सुहृदां हितकामानामित्यादि। अथ प्रणिधिः प्राक् प्रहितो वक आगत्य तमुवाच। देव प्रागेव मया निवेदितं यद्दुर्गशोधनं प्रतिक्षणं कर्तव्यमिति तच्च युष्माभिर्न कृतं। अथ तस्यानव-
10 धानस्य फलमिदमागतं दुर्गदाहश्चायं मेघवर्णनाम्ना वायसेन गृध्रप्रयुक्तेन कृतः। राजा निःश्वस्याह।

प्रणयादुपकाराद्वा यो विश्वसिति शत्रुषु।
प्रसुप्त इव वृक्षाग्रे पतितः प्रतिबुध्यते ॥ ८ ॥

प्रणिधिरुवाच। इतो दुर्गदाहं विधाय यदागतो मेघवर्णस्तदा चित्रवर्णेन
15 प्रसादितेनोक्तं। अयं मेघवर्णोऽत्र कर्पूरद्वीपराज्येऽभिषिच्यतां।

तथा चोक्तं। कृतकृत्यस्य भृत्यस्य कृतं नैव प्रणाशयेत्।
फलेन मनसा वाचा दृष्ट्वा चैनं प्रहर्षयेत् ॥ ९ ॥

चक्रवाको ब्रूते। देव श्रुतं यत् प्रणिधिः कथयति। राजाह। ततस्ततः। प्रणिधिरुवाच। ततः प्रधानमन्त्रिणा गृध्रेणोक्तं। देव नेदमुचितं प्रसादान्तरं
20 क्रियतां।

यतः। अधिकारेण यो युक्तः कथं तस्यास्ति खण्डनं।
नीचेषूपकृतं राजन् बालुकास्विव मुद्रितं ॥ १० ॥